

→ memòria

→ Isabel-Clara

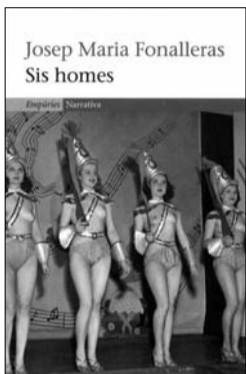
La darrera novel·la d'Isabel-Clara Simó narra una història de pèrdues de referents i horitzons vitals. *Adéu-siau* explica la història d'un home que torna a casa després d'una intervenció quirúrgica i comença a fer memòria, personal i històrica.

Narrativa breu » Un salt endavant

Retrat de cinc homes amb oient al fons

Feria quinze anys que Josep Maria Fonalleras no publicava un recull de contes i, malgrat la brevetat del volum, no es pot dir que el temps transcorregut hagi estat perdut. *Sis homes* (Empúries, octubre de 2005) és un petit gran pas en la creació d'un corpus narratiu; poc més de 100 pàgines en les quals es materialitzen la depuració d'un estil i una notable destil·lació literària de les preocupacions d'un narrador.

→ Magnífic, breu llibre de contes.

L'estructura és sempre la mateixa: un personatge explica una vivència més o menys extrema (un atac de cor, una fixació psicoticohomicida, una estada en un hospital, un dejuni prolongat) a un personatge narrador. En el discurs d'aquest personatge, aquest sisè home, sempre s'hi filtren qüestions sobre les tècniques narratives, el concepte mateix de literatura, la ne-

cessitat o no d'unes anècdotes que donin vida a situacions abstractes... Fonalleras aconsegueix conciliar les anècdotes («les maleïdes anècdotes»), el discurs àgil i la profunditat amb un estil depuradíssim que no perd de vista el tracte humà als personatges retratats. Excel·lent. **F.G.** Ignasi Franch

Fam vital » Línia autobiogràfica

| valoració | ✖ | ✖ | ✖ | ✖ | ✖ | ✖

Torna la petita...

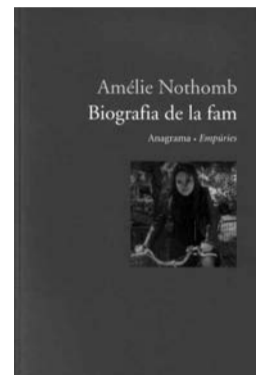
Francis García

No n'hi ha dubte: Amélie Nothomb és una escriptora que, quan toca la vessant autobiogràfica en les seves obres, crea recreant, un fil narratiu on la ingenuïtat de la infantesa es barreja amb una maduresa massa racional. Fugint de la que va ser la seva darrera novel·la, *Antichrista*, obra previsible i de poc interès, amb *Biografia de la fam*, No-

thomb torna ser la genial autora de la *Metafísica dels tubs*, on la seva infància al Japó marca el rerefons de tota l'obra. Aquesta belga nascuda a Kobe (Japó) continua explicant la seva vida, retalls de la seva edat més tendra on l'excés, o la fam, es transforma en la guia textual de l'obra.

La magdalena proustiana de Nothomb seria l'olor d'un dolç belga fet amb canyella, xocolata i gingebre que se situaria davant de la seva potomania que li fa beure aigua infatigablement o el seu desig irrefrenable pels dolços en general o l'alcohol. L'autora estira un fil per parlar de la fam i acaba fent una dissecció d'altres tipus de fam: la causada per la seva marxa del Japó és una fam d'afecte, de calor humana, que deriva en una tirania envers altres companys d'escola, o la fam de tenir fam, causada per l'anorèxia com a motor

→ La darrera obra d'una escriptora famosa.

de l'obra. El seguidor de l'obra d'aquesta autora no quedarà decebut, ja que amb aquesta tornen les reflexions punyents de la nena desperta Nothomb per situar el lector de nou en la línia de les seves millors anteriors novel·les de caràcter autobiogràfic que sempre recorre a la literatura conceptual. **F.G.**

Fitxa tècnica »

'Biografia de la fam'

Autora: Amélie Nothomb

Editorial: Anagrama-Empúries, febrer 2006

Cultures » Reflexions i crítics

1 'Introducción a la cultura japonesa'

Autor: Hisayasu Nakagawa
Traducció: Ona Rius Piqué
Editorial: Ediciones Melusina, 2006
Pàgines: 141

Els llibres de Melusina (sic) tenen la clara intenció de fer reflexionar el lector sobre qüestions contemporànies. En aquest sentit, el llibre de Hisayasu Nakagawa donarà un cop de mà a qui no es conformi amb el fet de dir que decora la seva llar segons la cultura japonesa o similars comentaris de poc calat. L'obra, més que una introducció, podríem dir que és una aproximació, sigui per la complexitat de la cultura nipona o per les cent i poques pàgines del llibre. L'aproximació de l'autor reflexiona sobre les diferències entre la nostra cultura occidental i la japonesa, sempre des d'un punt de vista francojaponès. Tracta de les diferències entre el concepte de veritat en l'una i l'altra cultura, la visió de l'art com a clar reflex del mateix concepte de veritat i la convivència cívica entre religions al país del sol naixent, que es contraposa a la dificultat a Occident d'entendre les coses des d'un punt de vista de convivència que no estigui tocat per jerarquitzacions. Una obra petita que obrirà l'apetit filosòfic a més d'un lector que pensi que hi ha vida més enllà d'Occident. **F.G.**

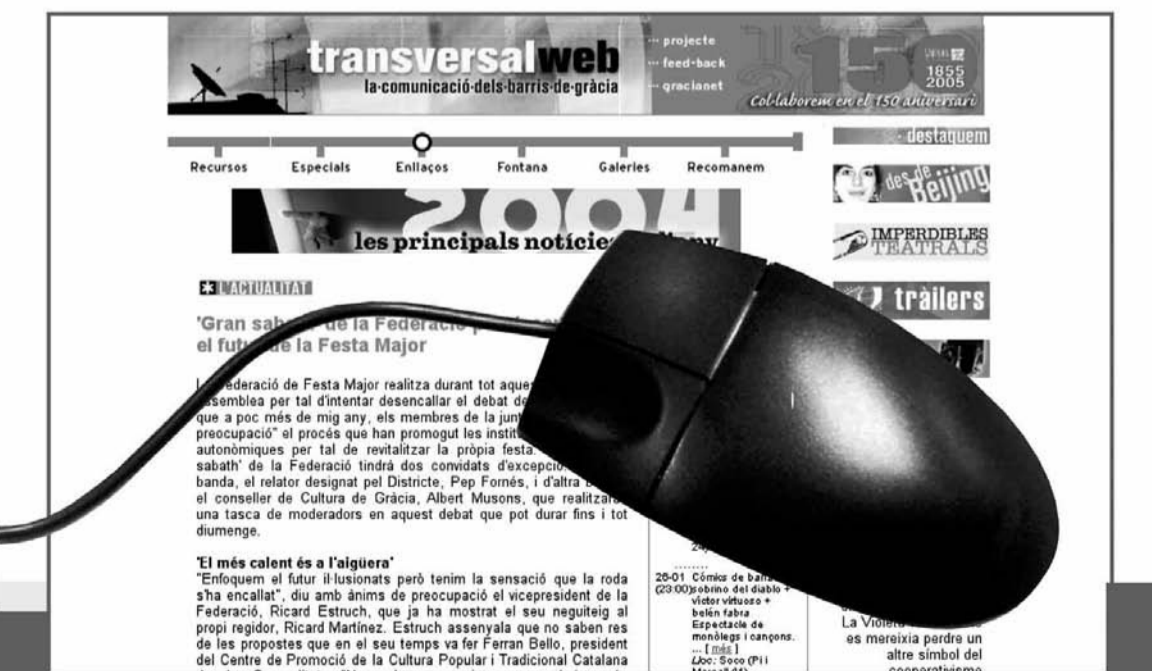
2 'No pas jo'

Autor: Manel Marí
Editorial: Editorial Moll, desembre 2005
Pàgines: 76

El present llibre de poemes de Manel Marí, premi Mallorca de poesia 2005, inclou petits crítics, grafits escrits en la paret que de vegades sembla ser el cos quan es mostra inactiu, partidari de la no-acció davant les injustícies i el sotmetiment. Cadascun dels petits poemes que el formen representa l'àrdua lluita d'un jo que aspira a la multitud, a una fusió amb el cos d'aquells que se saben subjugats per l'única raó d'haver nascut, tot i que, com assenyala Marí: *Disciplinadament, però, / neixen encara al·lots amb dents [...]*. El poeta juga no solament amb la llum i la foscor a nivell conceptual, com a dicotomia amb tendència versàtil tot i la inclinació cap a la foscor en termes dionisiacs, alliberadors, sinó que il·lumina cada vers segons el seu interès amb un llenguatge oscil·lant, que es belluga entre la frescor enlluernadora d'un llenguatge acurat i el col·loquialisme necessari que els esdeveniments poètics narrats mereixen. Un llibret interessant que, tot i ser sabedor que la paraula no mata, amaga una esperança que apoc a poc va amarant la consciència del lector. **F.G.**

Transversal Web

La comunicació dels barris de Gràcia

www.transversalweb.com
info@transversalweb.com